

[Leif Hermann]

generel – og jeg siger udtrykkeligt generel – to-årig udskydelse af de kommunale rensningsanlægsinvesteringer. Jeg siger det på baggrund af, at ministeren siger, at alle de kommuner, der er gået i gang og har lavet deres investeringsoverlag og den slags ting, selvfølgelig skal fortsætte. Men så kan vi faktisk komme i den situation, hvis vi stoler på det oplysningsmateriale, som Miljøstyrelsen har udarbejdet, og som der er henvist til gentagne gange i debatten, at 2-årsfristen bliver meningsløs, fordi hovedparten af kommunerne vil være færdige med deres investeringer i overensstemmelse med de tidsfrister, der blev lagt i vandmiljøplanen.

Jeg vil godt sige tak til ministeren for svaret, og så vil vi vende tilbage til spørgsmålet, når Vandrensningsrådet har holdt sit næste møde.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det er åbenbart meget vanskeligt for mig at forklare hr. Leif Hermann, hvad jeg mener. Det behøver selvfølgelig ikke at være hr. Leif Hermanns skyld, det må jeg medgive. Men jeg vil gerne gøre endnu et forsøg, men jeg er nervøs for, at mit talent ikke er blevet ret meget bedre, end det var for et minut siden, men jeg vil alligevel gøre forsøget.

Jeg har ikke sagt, jeg vil afvente, hvad Vandrensningsrådet siger. Jeg har sagt, at Vandrensningsrådet ser på disse investeringer, og det, som jeg har fået oplyst, er, at investeringsprofilen ser rigtig ud forstået på den måde, at det stort set bliver det samme investeringsniveau i de år, der kommer, hvis vi forlænger tidsfristen. Derfor er det altså fornuftigt at forlænge tidsfristen – det er ikke teknisk eller økonomisk muligt at lave noget fornuftigt inden 1992. Hr. Leif Hermann er velkommen til at afvente, hvad Vandrensningsrådet siger, men det er altså ikke min opfattelse, at jeg gør det. Jeg går ind for, at investeringerne forlænges. Jeg går ind for, at det er en generel investering. Jeg kan se nu på profilerne, at kommunerne investerer fornuftigt, og jeg ønsker ikke at dirigere med kommunerne, hvis de i øvrigt foretager sig noget, der er sund fornuft i både teknisk, økonomisk og miljømæssigt.

(Kort bemærkning).

Hjørtnæs (S):

Jeg vil gerne takke miljøministeren for den beklagelse, som ministeren kom med, og så vil

jeg tilføje, at jeg ikke kan gå ind i en argumentation med hensyn til det miljøteknisk forsvarlige, for det kan godt være, at det er rigtigt, hvad ministeren siger, at det miljøteknisk kan være forsvarligt, men det, der er min bekymring, er også nogle almindelige erfaringer, vi har med den nuværende regering, som ministeren nu er blevet medlem af. Handler dette i virkeligheden om for regeringen – det er jo ikke miljøministeren, der drøfter disse ting, det er indenrigsministeren – hvad der er miljøteknisk forsvarligt? Handler det i virkeligheden ikke om, at man vil sige til kommunerne, at nu har I sparet så og så meget på jeres miljøinvesteringer, og det vil vi så gerne tage i bloktilskuddene?

Jeg er nemlig alvorligt bange for, at det, der bliver det samlede resultat af den politik, som miljøministeren nu skal være med til at lægge navn til, bliver, at man rent faktisk ikke får den aktivitet på området, som vi skulle have. Hvis kommunerne ikke engang får besparelsen, ikke engang får fornøjelsen af den, men regeringen vil tage hele fornøjelsen og hele besparelsen i den sidste ende, så går det til sidst ud over miljøet, og så kommer det alligevel til til sidst også at skulle interessere miljøministeren.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg nævnte tidligere i debatten, at hvis man skulle forstå den prioriteringsplansudskydelse, som miljøministeren har tilsluttet sig, måtte den have den mening, at den skulle virke styrende på kommunernes økonomi.

Så siger miljøministeren, at ministeren ønsker sandelig ikke at dirigere med kommunerne, hvis de gør noget, der teknisk og økonomisk set er sund fornuft. Nej, men hvad er teknisk og økonomisk sund fornuft? Ifølge det, ministeren har sagt, er det teknisk og økonomisk sund fornuft at følge regeringens krav om udskydelse af investeringerne.

Hvis kommunerne så altså – sådan må vi vel slutte – foretager disse investeringer inden for den gamle tidsramme, er det så således, når Indenrigsministeriet får disse investeringsoversigter ind, at Indenrigsministeriet med miljøministerens fulde billigelse vil bremse investeringerne for at sikre, at udskydelsen til 1994 har mening?

Det må ministeren kunne svare på nu. Vil miljøministeren gå over til indenrigsministeren